

Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-18/09)

(2009/C 69/49)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Simonsson și L. Lozano Palacios, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin menținerea în vigoare a Legii 48/2003 din 26 noiembrie privind regimul economic și prestările de servicii ale porturilor de interes general, și în special a articolului 24 alineatul (5) și a articolului 27 alineatele (1), (2) și (4) din această lege, care stabilesc un sistem de facilități și de scutiri de la plata taxelor portuare, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului comunitar și, în particular, al articolului 1 din Regulamentul (CEE) nr. 4055/86 ⁽¹⁾ al Consiliului din 22 decembrie 1986 de aplicare a principiului libertății de a presta servicii în transporturile maritime între state membre și între state membre și țări terțe
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Legislația spaniolă stabilește o serie de scutiri și facilități privind taxele portuare. Aceste scutiri și facilități se acordă în funcție de porturile de origine și de destinație ale navelor și au drept consecință aplicarea unor tarife mai avantajoase, în primul rând, traficului între arhipelagurile spaniole sau cu Ceuta și Melilla, în al doilea rând, traficului între aceste porturi și porturi din Uniunea Europeană și, în al treilea rând, între porturile Uniunii Europene. Această legislație este, prin urmare, discriminatorie în opinia Comisiei.

Regatul Spaniei, care invocă situarea geografică specifică a porturilor în cauză, nu a justificat necesitatea și nici proporționalitatea măsurii. Deși Regatul Spaniei s-a angajat să modifice legislația în cauză, Comisia nu are cunoștință despre adoptarea niciunei legi care să pună capăt încălcării.

⁽¹⁾ JO L 378, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 173.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Högsta domstolen la 19 ianuarie 2009 — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening/AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

(Cauza C-24/09)

(2009/C 69/50)

*Limba de procedură: suedeza***Instanța de trimitere**

Högsta domstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Pârâtă: AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 10a din Directiva 85/337/CEE ⁽¹⁾ — potrivit căruia membrii publicului interesat au, în anumite condiții, acces la o cale de atac în fața unei instanțe judiciare sau unui organism independent sau imparțial instituit în conformitate cu legea, prin care este contestată legalitatea de fond sau de procedură a unei decizii — presupune că există deopotrivă o cerință conform căreia publicul interesat are dreptul de a formula acțiune în justiție împotriva unei decizii pronunțate de o instanță cu privire la o procedură de autorizare în cazul în care publicul respectiv a avut posibilitatea de a participa la analiza aspectelor cu care a fost sesizată instanța menționată și de a-și face cunoscut punctul de vedere în fața acesteia?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 1 alineatul (2), articolul 6 alineatul (4) și articolul 10a din Directiva 85/337/CEE trebuie interpretate în sensul că pot fi impuse prin legislația națională o serie de alte cerințe cât privește publicul interesat menționat la articolul 6 alineatul (4), pe de o parte, și la articolul 10a, pe de altă parte, ceea ce ar avea drept consecință faptul că o asociație locală de protecție a mediului, care are dreptul să participe la procesul decizional prevăzut la articolul 6 alineatul (4) în ceea ce privește un proiect care poate avea un impact semnificativ asupra mediului într-o zonă în care asociația este activă, nu dispune de acces la o cale de atac vizată de articolul 10a din Directiva 85/337/CEE, în măsura în care numărul membrilor acesteia este inferior numărului minim prevăzut în dreptul intern?
- 3) Articolul 15a din Directiva 96/61/CE ⁽²⁾ — potrivit căruia membrii publicului interesat au, în anumite condiții, acces la o cale de atac în fața unei instanțe judiciare sau unui organism independent sau imparțial instituit în conformitate cu legea, prin care este contestată legalitatea de fond sau de procedură a unei decizii — presupune că există deopotrivă o cerință conform căreia publicul interesat are dreptul de a formula acțiune în justiție împotriva unei decizii pronunțate de o instanță cu privire la o procedură de autorizare în cazul în care publicul respectiv a avut posibilitatea de a participa la analiza aspectelor cu care a fost sesizată instanța menționată și de a-și face cunoscut punctul de vedere în fața acesteia?